

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

Στον Απόστολο Χατζηαγοράκη

Ο Απόστολος έφυγε για πάντα από κοντά μας τον Ιούλιο του 2002. Άνθρωπος κατ' εξοχήν χαρισματικός, ευγενικός, χαρούμενος, ακούραστος, άφησε πίσω του ένα δυσαναπλήρωτο κενό στην αγαπημένη του οικογένεια, στους στενούς συνεργάτες, στην κοινότητα της Αναισθησιολογίας.

Η προσπάθεια προσέγγισης της προσφοράς του μέσα από ένα κείμενο είν' έργο δύσκολο και απαιτητικό. Προκαλεί φόβο η πιθανότητα να μην αποδοθεί η τιμή, ο σεβασμός και η αγάπη που του πρέπει.

Τα ίχνη από το πέρασμά τους στη ζωή ανεξίτηλα, φανερώνουν το μέγεθος του απόμου, που η φύση τον προίκισε απλόχερα πνευματικά.

Η προσωπική του εργασία και στάση απέναντι στη συλλογική ευθύνη δημιούργησε πρότυπο αξιοθαύμαστο, ικανό παράδειγμα προς μίμηση για τους νεότερους αλλά και για μας, που τον γνωρίσαμε, συνεργαστήκαμε και μοιραστήκαμε τις καθημερινές στιγμές μαζί του!

Οι δραστηριότητές του απλώνονταν σ' ένα τεράστιο φάσμα, τόσο πλατύ, που αναρωπιέται ο κοινός νους από που προέρχονταν αυτή η αστείρευτη ικανότητα για δημιουργία!

Με προσωπικούς αγώνες και μόχθο, με την αξιοπρέπεια και τη μετριοφροσύνη που τον χαρακτήριζαν πέτυχε όλους, όσους έβαζε στόχους.

Ποιήματα, ζωγραφικοί πίνακες, συμμετοχή στα κοινωνικά δρώμενα, διαρκής και άοκνη ιατρική προσφορά στα νοσηλευτικά ιδρύματα, διδασκαλία προς τους νεότερους συναδέλφους, διδακτορική διατριβή και εργασίες, στρογγυλές τράπεζες και συνέδρια και πάνω απ' όλα προσφορά στην οικογένεια, συνθέτουν το προφίλ ενός ανθρώπου που Κύριο χάρισμά του ήταν η δημιουργία.

Μια μεγάλη διαδρομή που ξεκίνησε από την Πεντάπολη Σερρών, από οικογένεια αγροτική και περήφανη. Κατέληξε στην κοινωνική καταξίωση και αποδοχή συντροφιά με τη σύζυγό του, που στάθηκε άξια στο πλευρό του μέχρι την τελευταία στιγμή, στο πιο δύσκολο και άνισο αγώνα του με την επάρατη νόσο.

Ο Απόστολος Χατζηαγοράκης έφυγε από κοντά μας χωρίς να έχει κλείσει τον κύκλο της ζωής του κι ένα αναπάντητο «γιατί» αιωρείται ολόγυρά μας, καθώς η ανεξιχνίαστη μοίρα του θανάτου τον στέρησε από μας και από τα όνειρά του. Μας άφησε όμως μια διαρκή παρακαταθήκη για το τι σημαίνει «άνθρωπος» και ευχόμαστε ολόψυχα στο γιο του να ολοκληρώσει το όραμα του πατέρα του!

Η ανάμνησή σου μας δίνει δύναμη!

Β. Σακελλάρης